

[Tommy Dinesen]

Men jeg er selvfølgelig indstillet på, at man afventer besvarelserne – det synes jeg er en god idé – og når jeg så oven i købet forstår, at vi delvis er enige om, at der skal ske noget på det her område til fordel for lønmodtagerne, så er det jo kun godt.

Det, der har været fremme adskillige gange, og det, mange har klaget over, er, at når folk har fået en alvorlig arbejdsskade, så er det ikke nok, at de har fået en arbejdsskade, men de har også fået besked på, at når de 120 dage er gået, er de fyret. Det er noget, der sker automatisk nogle steder. Arbejdsgiverne har såmænd ikke engang vidst det. De har bare sendt brevet videre. Men når man er alvorligt syg og det er en arbejdsskade, så er det i hvert fald et spark mere bagi at få, at man oven i købet bliver fyret. Om det skal være seks måneders opsigelsesvarsel, som vi har foreslået, det vil vi selvfølgelig gerne se på. Måske skal det være noget andet. Det, det drejer sig om, er, at vi får gjort noget på området.

Når hr. Poul Nødgaard siger, at det er nok ikke andre end en kreds her på Christiansborg – måske kun dem, der er her i dag – der får noget at vide om det her, så kan jeg da sige, at der var foretræde for udvalget i sin tid, og at det blev diskuteret meget i de forskellige fagblade. Jeg skal i hvert fald gøre mit til, at det bliver gjort igen, således at vi kan få debatten op at stå.

Men som sagt var både ministeren og hr. Jan Petersen enige i sigtet, og det synes jeg er udmærket. Hr. Jens Jørgensen troede jeg nærmest var enig med mig i det her, i hvert fald i starten af talen, men så kørte han over på, hvordan man undgår arbejdsskader. Jamen det gør man på mange måder, hvis man har nogle penge at bruge inden for hjemmeplejen og sygeplejen med de tunge løft. Det er i hvert fald en af mulighederne.

Med lidt over 10 år med en borgerlig regering, hvor der kun har været fremsat tre eller fire forslag på arbejdsmiljøområdet, synes jeg nok, at de forhenværende regeringspartier kører lidt tæt på her.

Fru Charlotte Antonsen var inde på, at jeg kører på de private arbejdsgivere, og det var hr. Poul Nødgaard også. Jeg opfatter det sådan, at det er de offentlige arbejdsgivere, der er de største, og jeg er ligeglad, om det er private eller offentlige arbejdsgivere. En skade er en skade, og det uanset hvor man er ansat henne.

Det bliver sagt, at man ikke skal lovgive på området. Det vil jeg sige er en meget interessant diskussion, som vi også har i faglige kredse. Jeg har den holdning, at på arbejdsmiljøområdet synes jeg godt at man kan lave lovgivning. Jeg synes ærlig talt, at når man laver pensionsopsparing, og hvad ved jeg, kan man også lovgive på arbejdsmiljøområdet, for hvis vi ikke har et ordentligt arbejdsmiljø, er der ikke nogen grund til at lave ordentlige pensionsordninger, for så får man ikke brug for dem. Jeg ved da godt, at der er mange også i mit eget parti på arbejdspladserne, der er imod, at man lovgiver på arbejdsmiljøområdet, men jeg har den holdning, at det må man godt.

Så er jeg selvfølgelig ked af, at jeg ikke har fået rettet »§ 12« til »§ 28«. Det skal aldrig ske mere, vil jeg love herfra.

Hr. Poul Nødgaard kørte den som sædvanlig helt op med, at man hetzer mod arbejdsgiverne og unødvendige bemærkninger osv. Der må jeg sige, at der er selvfølgelig nogle arbejdsgivere, der er bedre end andre, og da vi havde debatten sidste gang, viste det sig også, at der var nogle kommuner og amtskommuner, der tog de her ting op og gjorde det lempelige og i hvert fald var mere forsigtige med at fyre folk med baggrund i § 5. Så der skete noget på det område, men jeg tror, at man har glemt det efterhånden. Min agt er i hvert fald ikke at hetze mod nogen. Det har vist sig, at der er nogle uretfærdigheder, og det må vi prøve på at få klaret.

Hr. Jørgen Estrup var også inde på, at arbejdsskader skal bevises, men dér må man jo sige, at der er sket adskillige ting, siden forslaget blev fremsat første gang, og den udvikling, der sker, mener jeg er den rigtige. Jeg mener også, at noget af det, der er sket med hensyn til arbejdsmiljøloven, er i orden. I hvert fald er der nogle, der mener, at der er færre arbejdsskader inden for nogle områder, fordi man har gjort en aktiv indsats. Men selvfølgelig er det altid svært at bevise det.

Den rapport om en handlingsplan for det monotone arbejde, som arbejdsministeren lige har afgivet, er selvfølgelig noget, som vi skal bruge på de her områder.

Til hr. Jørgen Estrup, der spurgte, om det var den rigtige måde at gøre det på, vil jeg sige, at det var det, som fagforeningerne, i hvert fald en 5-6 af dem, henviste til. Det er ærlig talt